

K čomu nás majú viesť eucharistické zázraky? Dodnes ich máme vyše 120

Jozef Duháček

26. júla 2024 ✝ Cirkev ✝ Eucharistia

Zázrak – latinsky *miraculum*, z mirari „čudovať sa“ – je čudo, div, všeobecne úžasná vec. Toto slovo sa používa v klasickej latinčine. Druh zázraku, ktorý by sa mohol vzťahovať na eucharistické zázraky, je však vhodnejšie pomenovaný v gréckom texte výrazmi *terata*, *dynameis*, *semeia* tzn. zázraky vykonávané nadprirodzenou mocou, ako znaky nejakého zvláštneho poslania, znamenia alebo daru, výslovne pripisované Bohu. Tak svätý Peter vo svojej prvej kázni hovorí o Kristovi, ako o potvrdenom Bohom *dynamesin kai terasin kai semeiois* (Sk 2,22) a svätý Pavol hovorí, že odznaky svojho apoštolátu prejavuje *semeiois te kai terasin kai dynamesin* (2Kor 12,12).

Zdroj: wikimedia commons

Primárnym cieľom zázraku je vždy sláva Boha a dobro človeka. V zázrakoch vždy možno rozlíšiť aj sekundárne ciele a tie sú podriadené primárnym. Teda môžu to byť dôkazy potvrdzujúce pravdu o božskom poslaní alebo dogmu viery, či mravné prikázania napr. Mojžiš (Ex 4), Eliáš (1Kr 17,24). Z tohto dôvodu vidia Židia v Kristovi „proroka“ (Jn 6,14), v ktorom „Boh navštívil svoj ľud“ (Lk 7,16). Preto v Neho uverili učeníci (Jn 2,11) aj Nikodém (Jn 3,2) a muž slepý od narodenia (Jn 9,38) a mnohí, ktorí videli vzkriesenie Lazára (Jn 11,45).

Ježiš sa neustále odvolával na svoje „skutky“, aby dokázal, že je poslaný Bohom, že je Božím synom. Napríklad k Jánovým učeníkom (Mt 11,4) a k Židom (Jn 10,37). Tvrdí že Jeho zázraky sú väčšie svedectvo ako svedectvo Jánovo (Jn 5,36), odsudzuje tých ktorí neuveria (Jn 15,24), chváli tých, ktorí to robia (Jn 17,8) a ukazuje zázraky, ako znamenia Pravej viery (Mk 16,17). Apoštoli sa odvolávajú na zázraky, ako na potvrdenie Kristovho božstva a poslania (Jn 20,31; Sk 10,38) a svätý Pavol ich považuje za znamenia svojho apoštolátu (2Kor 12,12).

Zázraky sa dejú aj preto, aby potvrdzovali skutočnú svätosť. Teda napríklad Boh obhajuje Mojžiša, Eliáša (2Kr 1) a Elizea (2Kr 13). Preto slepý vydáva svedectvo (Jn 9,30). A je ich potreba v oficiálnom procese pri kanonizácii svätých. Zázraky môžu inokedy prinášať duchovné, inokedy aj časné benefity (napríklad uzdravenie). Časné sú vždy podriadené duchovným cieľom, pretože sú odmenou alebo potvrdením cnosti

napr. vdova v Sarepte (1Kr 17), traja chlapci v ohnivej peci (Dan 3), záchrana z jamy levovej (Dan 5), vyslobodenie svätého Petra z väzenia (Sk 12) a svätého Pavla pri stroškotaní (Sk 27).

Zázrak je v podstate výzvou k poznaniu. Preto sa dajú zázraky odlišiť od čisto prirodzených udalostí. Zázrak je skutočnosť v ráde hmotného stvorenia a je empiricky pozorovateľný, ako každý prírodný úkaz. Zázračný charakter nejakého javu poznávame:

- z pozitívneho poznania prírodných síl a prírodných zákonov. Povedať, že nepoznáme všetky prírodné zákony a preto nemôžeme rozoznať zázrak, ako hovorí Rousseau a s ním moderní pochybovači, je teda mimo, pretože by to znamenalo, že všetko možno obhájiť nevedomosťou. Ak aj nepoznáme všetky prírodné zákony, ešte stále môžem s istotou povedať, že tento konkrétny bol porušený.
- z pozitívneho poznania hraníc prírodných síl. Netreba presne poznať silu človeka, ale vieme, že sám nedokáže zdvihnúť horu. Pri rozširovaní našich vedomostí o prírode vedecký pokrok presne obmedzil sféry pôsobenia a rozpoznal hranice. Preto hneď ako máme dôvodné podozrenie, že akákoľvek udalosť, nech už sa javí ako neobvyklá alebo zriedkavá, môže vzniknúť z prirodzených príčin alebo sa bude dať vysvetliť obvyklým chodom prírody, okamžite stratíme presvedčenie, že je to zázrak. Zázrak je prejavom Božej moci a pokiaľ to nie je zrejmé, musíme danú udalosť odmietnuť.

Zdroj: Collections – GetArchive

V Eucharistii je prítomné Telo a Krv Ježiša Krista naozaj skutočne a podstatne. Kristus je prítomný v Oltárnej sviatosti skrze premenenie celej podstaty chleba na svoje Telo a celej podstaty vína na svoju Krv procesom, ktorý sa volá transsubstanciácia. Napriek tomu po transsubstanciácii zotráva podoba chleba a vína, sviatostné spôsoby si uchovávajú svoju fyzikálnu skutočnosť. V Eucharistii sú však prítomné nielen Kristovo Telo a Krv, ale spolu s nimi aj Jeho Duša a Božstvo. Skutočne je tam prítomný celý Kristus. Pod každým z obidvoch spôsobov je prítomný celý Kristus, je v nich celý pred aj po rozdelení a je celý v každej ich čiastke. Po uskutočnení konsekrácie je Kristovo Telo a Krv v Eucharistii trvalo prítomné a ako Bohu sa mu má preukazovať kult poklony – *latrie*.

Okamih, kedy sa táto premena stáva, je chvíľa, v ktorej kňaz vysloví slová ustanovenia – konsekrácia. Toto je najvzácnejšia dogma katolíckej viery. A najťažšie prijateľná. Je natoľko unikátna, nádherná, tajomná

a strašná, že Židia ju odmietli ešte za Kristovho života (diskusia v synagóge v Kafarnaume), pohanom sa zdala bláznivá a nechutná a protestanti ju všetci odmietli, ako výmysel pápežencov. Máme však množstvo záznamov o tom, ako adorácia pred Eucharistiou zmenila ľuďom životy, ako prijatie Eucharistie zachránilo zdravie a život, ako sa trasú pred Eucharistiou démoni, ale aj sami cítime posilňujúcu moc tejto sviatosti.

Okrem toho, máme zaznamenaných niekoľko tzv. eucharistických zázrakov – teda zázračných mimoriadnych udalostí, ktoré úzko súvisia s Eucharistiou s premeneným chlebom a vínom a ktoré sa stali po Ježišovom zmŕtvychvstaní.

Naša viera sa však vôbec nezakladá na eucharistických zázrakoch a ani ich nepotrebuje. Uverili sme preto, že nás presvedčila moc a autorita Toho, kto nám vieru zjavil. „*Fides ex auditu auditus autem per verbum Christi*“ (Rim 10,17). „*Viera je akt intelektu, ktorý pod vplyvom vôle, ktorú pohla Božia milosť, dáva svoj súhlas s božskou pravdou*“ (sv. Tomáš Akvinský, Summa Theologiae II-II q.2 a.9 c). Naša viera v Eucharistiu stojí na Kristovi, ktorý predpovedal ustanovenie Eucharistie a potom ju ustanovil.

Odvtedy Cirkev verná Pánovmu príkazu: „*Robte to na moju pamiatku*“ (1Kor 11,24), vždy s veľkou vierou slávila Eucharistiu, najmä v nedeľu v deň Ježišovho vzkriesenia a pokračuje v tom „*až kým nepríde*“ (1Kor 11,26).

Kresťan nie je povinný veriť v eucharistické zázraky a ani žiadne iné, ktoré sa udiali po skončení zjavenia. Nesmie vylúčiť možnosť, že Boh môže zasiahnuť mimoriadnym spôsobom, v ktoromkoľvek danom okamihu, mieste, udalosti alebo u kohokoľvek. Ale niekedy je ťažké rozlíšiť, či v konkrétnom prípade došlo k autentickému mimoriadnemu Božiemu zásahu a preto zázraky nepatria do korpusu viery.

A Cirkev vždy bola v tejto veci obozretná. Avšak, aj keď nie je nikto povinný veriť, že konkrétna udalosť je zázrak, veriaci človek by mal prejavovať úctu k eucharistickým zázrakom, ktorých pravosť Cirkev uznala. Veď eucharistické zázraky môžu byť užitočnými a plodnými pomocníkmi našej viery.

Pomáhajú nám presahovať viditeľné a vnímateľné a pripúšťať existenciu niečoho presahujúceho. Pretože sa eucharistický zázrak považuje za nadprirodzenú udalosť, nemá vedecké vysvetlenie. Ide nad rámec ľudského rozumu a chápania a vyzýva človeka aby „prekročil“ vnímateľné, viditeľné a ľudské a pripustil, že existuje niečo nepochopiteľné a iba so samotným ľudským rozumom nevysvetliteľné; niečo, čo sa nedá vedecky dokázať.

Zdroj: wikimedia commons

Eucharistické zázraky nám teda môžu pomôcť pochopiť a žiť vieru, ktorej stredobodom je Kristus a Kristova Eucharistia. Tieto zázraky sú užitočné, pokiaľ sú úzko zamerané na Krista a nestanú sa autonómny. Môžu posilniť osobnú vieru veriacich a obrátiť neveriacich. Odkazujú ľudí na Eucharistiu ustanovenú Kristom a slávenú každú nedeľu. Musia slúžiť viere. Nesmú a nemôžu k jedinečnému daru Eucharistie nič pridať, ale môžu sa stať jeho pokornou pripomienkou, pomôcť o nej plodne a hlbšie rozjímať.

Eucharistické zázraky nás môžu povzbudiť k tomu, aby sme Eucharistiu chápali vážili si ju a milovali ju. Môžu človeku pomôcť objaviť tajomstvo krásu a bohatstvo Eucharistie a učiť nás, aby sme nikdy nezabudli, že Eucharistia je pravý, veľký, nevyčerpatelný, každodenný zázrak. Eucharistia je pravá obeta Tela a Krvi Pána Ježiša, ktorú ustanovil, aby sa obeta kríža neprestajne konala, po celé veky, až do jeho návratu v sláve.

Eucharistických zázrakov sa udialo veľmi veľa. Zoznam všetkých eucharistických zázrakov, ako ich zozbieral nedávno blahorečený Carlo Acutis, je uvedený nižšie.

Taliansko

– Rím 6. – 7. storočie, Lanciano 750, Trani 11. storočie, Sv. Peter Damiani 11. storočie, Ferrara 1171, Rimini 1227, Alatri 1228, Florencia 1230 – 1595, Assisi 1240, Bolsena 1264, Offida 1273 – 1280, Gruaro (Valvasone) 1294, Cascia 1330, Macerata 1356, Bagno Di Romagna 1412, Turín 1453, Volterra 1472, Salzano 1517, Asti 1535, Morrovalle 1560, Veroli 1570, Mogoro 1604, Rím 1610, Canosio 1630, Turín 1640, Cava Dei Tirreni 1656, Asti 1718, Siena 1730, Patierno 1772, Scala 1732, Rosano 1948, San Mauro La Bruca 1969

Holandsko

– Meerssen 1222 – 1465, Breda-Niervaart 1300, Stiphout 1342, Amsterdam 1345, Boxtel-Hoogstraten 1380, Boxmeer 1400, Bergen 1421, Alkmaar 1429

Poľsko

– Glotowo 1290, Krakow 1345, Poznan 1399, Legnica 2013, Sokółka 2008

Španielsko

– Ivorra 1010, Caravaca de la Cruz 1231, San Juan de Abbesses 1251, Daroca 1239, O’Cebreiro 1300, Alboraya-Almácer 1348, Moncada 1392, Gerona 1297, Cimballa 1370, Guadalupe 1420, Zaragoza 1427, Ponferrada 1533, Alcoy 1568, Alcalá 1597, Gorkum-El Escorial 1572, Montserrat 1657, Onil 1824, Silla 1907

Rakúsko

– Fiecht 1310, Seefeld 1384, Weiten-Raxendorf 1411

Belgicko

– Bruges 1203, Herkenrode-Hasselt 1317, Brussels 1370, Liège (Corpus Christi) 1374, Middleburg-Lovanio 1374, Bois-Seigneur-Isaac 1405, Herentals 1412

Francúzsko

– Douai 1254, Neuvy Saint Sépulcre 1257, Paríž 1290, Blanot 1331, Dijon 1430, Avignon 1433, La Rochelle 1461, Marseille-En-Beauvais 1533, Faverney 1608, Pressac 1643, Les Ulmes 1668, Bordeaux 1822

Nemecko

– Bettbrunn 1125, Augsburg 1194, Benningen 1216, Regensburg 1255, Weingarten, Kranenburg District of Kleve 1280, Walldürn 1330, Wilsnack 1383, Erding 1417

Martinique

– Morne-Rouge 1902

Kolumbia

– Tumaco 1906

Chorvátsko

– Ludbreg 1411

Egypt

– Arabská púšť: Sv. Mária Egyptská, 6. storočie

Egypt

– Scete, 3. – 5. storočie

Peru

– Eten 1649

India

– Chirattakonam 2001

Portugalsko

– Santarém 1247

Réunion

– Saint-André de la Réunion 1902

Argentína

– Buenos Aires 1992 – 1994 – 1996

Mexiko

– Tixtla 2006

Švajčiarsko

– Ettiswil 1447

Venezuela

– Betania 1991

O každom z tých zázrakov by sa dalo veľa napísať, v pokračovaní spomenieme však len tie najznámejšie, dodnes je totiž zaznamenaných takých zázrakov viac ako 120.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/k-comu-nas-maju-viest-eucharisticke-zazraky-dodnes-ich-mame-vyse-120/>